

GOED GIFTIG

VAN

THEATER KAMAK

GESCHREVEN DOOR

OSCAR WAGENMANS

In bejaardenhuis Avondrust genieten een aantal bejaarden van hun welverdiende oude dag. Maar er ontstaat hommeles in het huis als de directrice en het personeel het niet zo nauw nemen met het verlenen van zorg. Het personeel wordt steeds nonchalanter en gedraagt zich onbeschoft. Ze hangen liever rond in het fietsenhok waar ze flikflooiën met de klusjesman.

Als het personeel begint te stelen is voor de ouderen de maat vol. Op ingenieuze wijze wordt er wraak genomen en de kans op ontdekking is door de nieuwe werkwijze van de politie nihil.

In deze voorstelling neemt Theater Kamak wederom een kijkje in de wereld van de zorg en de afhankelijke positie die mensen daar in hebben. Wie is de baas over je leven, ook als je het zelf allemaal niet meer zo goed kunt uiten of aangeven? In deze zwarte komedie geen doordachte oplossingsgerichte analyses, want daar is het theater niet voor, maar laat u wel prikkelen door de extreme oplossingen die bedacht worden als er geen enkele zin is om er "samen wel uit te komen". In de aloude traditie van het theater is de voorstelling heerlijk compromisloos en amoreel om zo de spiegel te bieden waarin de toeschouwer mag kijken. Ook theatraal gezien valt er weer veel te beleven in deze nieuwe voorstelling van Theater Kamak als een schijnbaar realistisch verhaal volledig surrealistisch en absurdistisch wordt. Zo worden hulpverleners die het de bejaarden lastig maken zonder pardon gedrogeerd en weggezet als lampenkap of zithoek.

Hulpbehoevend blijkt al snel niet hulpeloos te zijn.

Rolverdeling:

Rianne Lansink
Adrie van Staveren
Eino Hoveling
Jan Willem Holtrop
Jimmie Honhoff
Tim Assen
Mieke Bosscha

Debora Kort
Susan Teussink
Evelien Gerbers
Herman Borcheld
Jan Slot

Odette Zekhuis
Rick Boereboom

Henk Huizing

Saskia Leyssenaar
René Luttkholt
Jan Oude Lansink

Regie en script
Productie
Decor en kostuums
Grime en pruiken
Licht en geluid
Grime uitvoering
Affiche
Fotobewerking

Oma Naatje
Mevrouw Hu, ex chinees restaurant houder
Meneer Hu, ex chinees restaurant houder
Meneer Bruins (de oudere), ex tuinder
Meneer Bruins (de jongere), ex tuinder
Jhr. Roi Soleil (Roy van Zon)
Weduwe Zilverberg, beroepsklaagster

Gina Fortuna
Nina, Bejaardenverzorgster, gothic fan
Anita, Bejaardenverzorgster, Twentse boerin
Eddy, de klusjesman
Harrie, buschauffeur

Ida Blauw, recherche
De Ruiter

Kees Kramer (zoon van de overleden meneer Kramer)

Bezoeker
Bezoeker
Bezoeker

Oscar Wagenmans
Annie Tettero
Floor en Anne van Hall
Anneke Besnyöi
Hans van Munster
Trudie de Vries, Gerdie ter Braak, Yvonne Jacobs
Maria da Graça Cabral Oliveira de Andrade
René Hogeboom

Rolbeschrijving

Oma Naatje	Een in modieus streng mantelpak gestolen oma met solide Beatrix kapsel die zich door niemand de kaas van het brood laat eten. Altijd samen met haar onafscheidelijke naaimachine. Waarom heeft ze die altijd bij zich?
Mevrouw Hu, ex chinees restaurant houder	In trainingspak en witte sokken gestoken gepensioneerde Chinese. Beoefenaar van Tai Chi
Meneer Hu, ex chinees restaurant houder	In trainingspak en witte sokken gestoken gepensioneerde Chinees. Beoefenaar van Tai Chi
Meneer Bruins (de oudere), ex tuinder	Morsig mannetje
Meneer Bruins (de jongere), ex tuinder	Morsig mannetje
Jhr. Roi Soleil	Roy van Zon, altijd in zijden kamerjas en de snor in de pommade weet zeker dat hij afstamt van de Franse Zonnekoning. Hij kleurt zijn toiletpapier met goudverf in voor een Koninklijke allure
Weduwe Zilverberg, beroepsklaagster	Mevrouw Zilverberg zeurt over alles, niets is er goed. Maar ondertussen houdt ze iedereen voor de gek door te doen alsof ze niet kan lopen en een rolstoel nodig heeft. Maar 's avonds weet ze de weg naar de fles advocaat moeiteloos te vinden.
Gina Fortuna	Directrice van Italiaanse afkomst, die wel weet waar ze het geld naartoe moet sluisen
Ida Blauw, recherche	Rechercheur die alles uitzoekt volgens oplossingsgerichte positieve vraagstelling
De Ruiters, recherche	Rechterhand van Ida die het sporenonderzoek doet via de modernste technieken
Kees Kramer	Zeer sukkelige zoon van de overleden meneer Kramer, maar wordt later een onverwachte bondgenoot van Oma Naatje
Eddy, de klusjesman	Onbeschofte kerel die liever met de meiden op stap gaat dan werkt
Harrie, buschauffeur	Nerveuze zenuwpees zonder geduld
Nina, Bejaardenverzorgster, gothic fan	Ongeïnteresseerde vleermuis
Anita, Bejaardenverzorgster, twentse boerin	Domme flapuit

Op het toneel 4 bejaardenwoningen naast elkaar met links de broeikas van de gebroeders Bruins. Rechts de toegang tot de centrale verblijfsruimte. Daarnaast een fietsenhok. Boven de bejaardenwoningen de suggestie van nog 2 verdiepingen.

DAG 1

Scène 1

De bewoners en het personeel van Huize Avondrust hebben de vorige dag in het crematorium afscheid genomen van de oude meneer Kramer die is overleden. Alleen buschauffeur Harrie is nergens van op de hoogte en staat deze morgen luid voor de kamer van meneer Kramer te schreeuwen.

Een leeg toneel

Harrie: Taxi voor meneer Kramer
Steekt sigaret op
Oh shit, ik mag hier niet roken
Peuk in urn
Kramer, ik heb je al duizend keer gezegd dat je met je jas aan klaar moet zitten als ik je kom ophalen voor de podo!
Dus nou rap naar beneden anders ben ik weg!
Kramer, ben je doof?

Jhr. Roi Soleil komt uit zijn kamer en bekijkt de chauffeur met de nodige minachting.

Jhr. Roi Soleil: Hij is niet doof maar hij is dood. Mort, kassie weile
Harrie: Daar staat niets van op mijn lijstje.
Jhr. Roi Soleil: Maar hij is wel dood. Morsdood. Goedemorgen!
Harrie: Hier word ik pissig van. Rij ik hier helemaal voor niks heen.

Harrie gooit woedend zijn lijstje weg en beent weg.

Scène 2

De bewoners en het personeel van Huize Avondrust zitten bij elkaar om meneer Kramer te herdenken. De zoon van de heer Kramer is ook aanwezig. Voordat de directrice binnenkomt zorgt ze met een ui voor de broodnodige tranen. Meneer Kramer wordt gecondoleerd met zijn vader.

Gina Fortuna: Meneer Kramer, lief personeel, beste bewoners, het zal erg moeilijk worden zonder onze lieve ouwe meneer Kramer. We zullen hem verschrikkelijk missen...

Ze pakt de foto

Anita: Ik niet, den oal'n viezerik!

*Ze gaat stiekem met haar hand omhoog langs het been van Nina.
Die slaakt een kreetje.*

Nina: Oh, meneer Kramer...

Kramer: Pardon?

De directrice kijkt de twee verzorgsters vermanend aan.

Gina Fortuna: ...en we zullen altijd met veel liefde aan hem blijven denken.

Is er nog iemand van de bewoners die een woordje wil zeggen?

Mevr. Silberberg: Ik wil even zeggen dat het helemaal niet raar is dat meneer Kramer is overleden want de kamers zijn hier veel te koud en dat heb ik al wel duizend keer gezegd.....

Kramer: Ja, die verwarming deed het nooit.

Mevr. Silberberg: Ze zet de verwarming hier gewoon het hele jaar uit, het is een grof schandaal....

De directrice geeft Nina een seintje om de klagende mevrouw Silberberg naar haar kamer te rijden die daar wordt geparkeerd terwijl ze luid door moppert.

Gina Fortuna: Sorry meneer Kramer, ze heeft niet alles helemaal op een rijtje.
Nog iemand?

Jhr. Roi Soleil schraapt zijn keel en wil net een redevoering beginnen als de directrice hem onderbreekt.

Gina Fortuna: Oh, het spijt me meneer van Zon..

Jhr. Roi Soleil: Roi Soleil, afstammeling van de Franse Zonnekoning...

Gina Fortuna: Ja, ja meneer van Zon, maar het is drie uur, tijd voor de middagslaap.

Onder protest van de bejaarden wordt iedereen naar zijn kamer gedirigeerd. De jonge meneer Kramer blijft verdwaast alleen achter.

Kramer: Kaal zeg, geen koffie, geen cake.
Hij rijdt de kar met de urn en foto af
Kom maar ouwe!

Scène 3

Bejaarden op

De bejaardenverzorgsters inspecteren de inhoud van de maaltijden die ze rond moeten gaan brengen.

Anita: Wat schaft de pot vandaag?
Nina: Aardappeldiarree met groen kots.
Anita: En het toetje?
Nina: Bitterkoekjespudding.
Anita: Lekkerrrrrrrr. Eentje voor mij en eentje voor het spook...
Nina: Niet leuk.
Anita: En de rest voor Eddy.
Ze speelt alsof Eddy er al is.
Een lekker zoet hapje voor mijn lieve zoete schatje.
Nina: Een lekker zoet hapje voor MIJN lieve zoete schatje.

*Dan komt Eddy binnen en laat de zwijmelende meiden schrikken.
Eddy krijgt alle toetjes en gaat er mee af.*

Eerst naar Mevrouw Silverberg. Ze zetten het bij haar voor de deur en roepen haar dan.

Nina: Mevrouw Silverberg, uw eten!
Mevr. Silverberg: Daar kan ik zo toch niet bij, geef het me even aan.
Anita: Wij mogen niet zwaar tillen
Mevr. Silverberg: Bespaar me die rotgeintjes en geef mijn eten aan. En waar is mijn toetje?
Anita: U mag niet meer van de dokter, je krijgt de kop veel te dik.
Mevr. Silverberg: *Ontsteekt in een woedende tirade..*

Anita brengt het eten bij de familie Hu. Die kijken onder de deksels en trekken een vies gezicht.

Anita: Kijk eens, lekkere Hollandse pot, daar heeft u geen stokjes bij nodig
lacht erg hard om zichzelf
Mevr. Hu: Toetje?
Anita: Pardon?
Men. Hu: Toetje?
Anita: Sorry mensjes, maar ik *proat* geen Chinees, dus eh...
Bon Apentiet,
Daj der lekker van geniet en
daj de plee niet te snel van bin'n ziet
lacht weer vreselijk hard om zichzelf
Anita: *Maakt op de gang bij de etenskar grapjes met haar collega's. Ze imiteert de Chinese familie.*
Toetoet, boing, boing. Er zijn geen toetjes, jammer maar helaas.

Nina brengt het blad bij Jhr. Roi Soleil. Hij kijkt met een vies gezicht onder het deksel.

Anita: Wat ben jij aan het doen dan?
Jhr. Roi Soleil: Ik wil deftig toilet papier.
Waar is mijn dessert?

Anita: Geen toetje voor zijne hoogheid? Wat had u besteld? Dame Blance, Tiramisu? Wat gek, Hoe kan dat nou? Ik zal even in de kar *kieken*.
Nina: Even zoeken of ze hier staan.

De meiden gaan overdreven de kar doorzoeken.

Nina: Nee, hier zijn ze ook niet.
Anita: Heel vreemd.
Weet u wat u doet? Vul dit klachtenformulier maar in, stuur het naar de koningin en dan komt het vast wel goed.
Kleur maar lekker verder met je pleepapier, pleeborstel!

Schaterend rijden ze door.

Anita en Nina: Aardappels, vlees, groente?
Ze trekken de containers steeds weg
Of een shake?
Ze shaken de maaltijd in een dansje door elkaar.
Anita: Bruins en Bruins, eten boven op de kamer! En snel een beetje, ouwe idioten.

De gebr. Bruins en de meiden gaan af.

Als iedereen weg is klimt Mevrouw Zilverberg uit haar rolstoel. Ze blijkt prima te kunnen lopen. Ze pakt het dienblad met eten op en gooit de inhoud linea recta in de vuilnisbak. Daarna pakt ze uit de plantenbak een doos bonbons waar ze lekker uit begint te snoepen. En een lekker advocaatje als toetje gaat er ook nog wel in. Daarna belt ze de Nina om haar naar bed te brengen. De lege rolstoel wordt weer in de kamer gezet. Anita haalt de maaltijden weer op.

Iedereen af

Scène 4

Als het hele huis in diepe rust is sluipt er plotseling een gedaante door de gangen. Het is de directrice. Eerst sluipt ze de kamer van Mevrouw Zilverberg binnen, komt er al rijdend in haar rolstoel weer uit. Op de gang strooit ze talkpoeder over de wielen zodat er vage sporen ontstaan en dan rijdt ze ermee de kamer van de overleden heer Kramer binnen. Even later komt ze er weer uit met een aantal postzegelalbums. Met een zaklantaarn inspecteert ze de buit.

Gina Fortuna: De oranje Wilhelmina's met bontkraag van 10 gulden. Nu 4000 euro, kassa!
Even de sporen uitwissen.

Dan rijdt ze de kamer van Mevrouw Zilverberg in en gooit daar een paar postzegels op de vloer. Daarna sluipt ze terug naar haar kantoor.

DAG 2

Scène 5

Buschauffeur Harrie komt de heren Bruins ophalen om ze naar het zwembad te brengen. De jongere meneer Bruins zit al helemaal klaar.

Harrie: Gebroeders Bruins, taxi. Jullie moeten naar het zwembad.
Steekt met sigaret op
Oh shit, ik mag hier niet roken
Peuk in bloempotje.
Opschieten, ik heb geen uren de tijd.

Bruins (J): We komen er aan.
Bruins (O): We zijn bijna klaar.
Harrie: Heel fijn.
Even later komen de heren Bruins op in zwembroek en zwembrilletje.

Harrie: Voelen jullie je wel helemaal lekker? Zo kun je toch niet in het busje zitten.
Waarom heb jij nou een zwembroek aan?

Bruins (J): Dat had mijn broer ook.
Harrie: En waarom heb jij nou een zwembroek aan?
Bruins (J): Dat had mijn broer ook.
Harrie: En als je broer in de sloot springt dan doe jij dat ook?
Bruins (O): Springen we hier in de sloot? Lekker.
Ze zingen een liedje en oefenen zwembewegingen.

Harrie: Ik hoop dat jullie er in verzuipen. In mijn bus komen jullie niet meer in, stelletje halve garen.
Boos verdwijnt de buschauffeur. De gebroeders geven elkaar een high five want nu kunnen ze weer lekker aan het werk in de broeikas.

Scène 6

Eddy ontruimt samen met de zoon van meneer Kramer de kamer van de overleden vader. Slapstick waar beide heren zien dat de postzegels weg zijn. Kramer belt de politie. Dan roept hij de directrice.

Kramer: Mevrouw Fortuna, ik mis de postzegelverzameling van mijn vader met de zeer zeldzame oranje Wilhelmina's.

Gina Fortuna: Hoe kan dat nou? Er is niemand in die kamer geweest.

Kramer: De politie komt er aan.

Gina Fortuna: Politie? Is dat nou nodig, ik ondervraag het personeel.

Ida Blauw: *Staat ineens achter de directrice.*
Zullen wij dat doen?
Mijn naam is Ida Blauw, recherche. En dit is mijn collega de Ruiter.

Kramer: De postzegels zijn weg!
Meneer Kramer, wat is er niet gestolen?

Kramer: Ja, de schemerlamp, zijn kunstgebit, zijn ochtendjas, de wasmachine, de afvallemmer, het afdruiprek, de afzuigkap...
Elke keer wordt een voorwerp genoemd als de muziek stopt.

Ida Blauw: Heel goed meneer Kramer.
Dus het personeel hier heeft er voor gezorgd dat de schemerlamp, zijn kunstgebit, zijn ochtendjas, de wasmachine, de afvallemmer, het afdruiprek, de afzuigkap niet zijn gestolen. Dat is fijn. Jullie verdienen allemaal een pluim. Goed zo.

De Ruiter: *Deelt pluimen uit.*
Heeft de dief iemand geslagen of mishandelt?

Gina Fortuna: Nee, eigenlijk niet.

Ida Blauw: Heel goed, heel fijn, dan zeggen wij altijd: "De duimen omhoog".
De Ruiter, de sporen!
De Ruiter wijst haar op de bandensporen.
En u mevrouw, bent u nog op pad geweest met de rolstoel vannacht?
In dit ijskoude huis? 's Nachts? Ik kijk wel uit.

Mevr. Silberberg: *De Ruiter vindt een postzegel bij de kamer van Mevr. Silberberg.*

Ida Blauw: Heeft u iemand een kaartje gestuurd? *Laat de postzegel zien.*

Mevr. Silberberg: Ik ken niemand, wie moet ik nu een kaartje sturen?

Kramer: Dat is er een van mijn vader.

Ida Blauw: Mevrouw, komt u even met me mee voor wat vraagjes op het bureau?
De Ruiter rijdt haar weg terwijl ze luidkeels protesteert, de politie blijft supervriendelijk.

Scène 7

De bejaardenverzorgsters hebben pauze in het fietsenhok als Eddy er bij komt staan om een sjekkie te roken.

Nina: Eddy, wanneer neem je ons mee naar de film?
Anita: We hebben ontspanning nodig, we worden helemaal gek van die ouwe lullen.
Eddy: Centjes, meisjes, centjes? Ik heb geen geld.
Anita: En als wij jou eens gingen sponsoren met een sponsoractie?
Nina: Dan kun je ons meenemen naar een spannende film.
Trekt het gezicht van Eddy naar zich toen.
Anita: Een romantische film.
Trekt het gezicht van Eddy naar zich toen.
Eddy: Of allebei.
Geeft aan allebei een knipoog

Scène 8

De woedende mevrouw Silberberg wordt weer thuisgebracht door de Ruiter. Ze heeft allemaal vrolijke politieballonnen aan haar rolstoel.

Mevr. Silberberg: Hoe durven ze, schandalig. Ik postzegels stelen? Hier ga ik werk van maken. Denk maar niet dat ik mijn mond dicht houdt. Mij naar het politiebureau brengen en ondervragen. Het moet niet gekker worden.

Scène 9

De bejaardenverzorgsters gaan naar hun eerste slachtoffer, Jhr. Roi Soleil terwijl Eddy fluitend op de uitkijk staat. De directrice staat al snel om de hoek te gluren.

Anita: Jonkheer Roi Soleil wilt u ons sponsoren voor de actie red de zeehond?
Nina: We doen een sponsorloop.
Jhr. Roi Soleil: En wat kost me dat, mon petit?
Anita: Maar 1 euro per kilometer.
Jhr. Roi Soleil: *vraagt of de dames zich even omdraaien en pakt dan een sok vanonder het kussen in zijn stoel en geeft Anita 1 euro*
s'il vous plait. cherie, voor de zeehond.
Anita: Maar ik loop 20 kilometer!
Jhr. Roi Soleil: Oh, nou dat moet dan maar.
geeft haar 20 euro
Nina: En ik loop ook 20 kilometer!
Jhr. Roi Soleil: Nou, vooruit dan maar.
geeft haar 20 euro
Anita: En daarna moeten we nog met de bus terug.
Jhr. Roi Soleil: *geeft nog eens 20 euro*
Anita: Bedankt hoogheid, ook namens de zeehond.
Nina en Anita doen de zeehond na.

De bejaardenverzorgsters lopen naar het fietsenhok met het geld en roepen Eddy.

Nina: Eddy, schatje, we gaan.
Anita: Start de brommer maar.

Iedereen af.

Mevrouw Zilverberg belt, maar er komt niemand. Dan staat ze mopperend op en gaat zelf af.

Scène 10

Als het hele huis weer in diepe rust is sluipt de directrice weer door de gangen. Zachtjes zingt ze:

Gina Fortuna: *(Melodie O sole mio)* Als ik straks rijk ben
Zwem in het geld
Koop ik die villa
't heb hem al besteld

Ze gaat de broeikas van de heren Bruins in, pakt daar klompen, maakt die vies in de tuinaarde en trekt ze aan, dan loopt ze naar de kamer van Jhr. Roi Soleil en komt even later met gevulde sok naar buiten.

Gina Fortuna: Een appeltje voor de dorst, kassa.
Wie wat bewaard die heeft wat.
Bonus voor mij, bonus voor mij etc.
Ik heb het wel verdient ook, die bonus voor mij.

Ze loopt terug naar de broeikas en verwisselt daar de klompen weer voor haar eigen schoenen en verstopt dan de sok in de tuinaarde.

DAG 3

Iedereen op. Nina zet Zilverberg op het balkon.

Scène 11

Buschauffeur Harrie komt meneer en mevrouw Hu ophalen om ze naar de dokter te brengen.

Harrie: *Steekt sigaret op*
Oh shit, ik mag hier niet roken
Peuk in glas met kunstgebit.

Harrie: *Meneer en Mevrouw Hu, taxi*

Meneer Hu: *Hoe?*

Harrie: *U heet toch Hu?*

Meneer Hu: *Hoe?*

Harrie: *Met de taxi. Naar...even kijken...U moet allebei naar dokter Verweij.*

Mevrouw Hu: *Nasi met ei.*
Sambal bij?
Even later overhandigt mevrouw Hu Harrie een Chinese maaltijd in een plastic tas.

Harrie: *Ik wil geen Chinees, U moet allebei naar dokter Verweij.*

Mevrouw Hu: *Nasi met ei.*

Meneer Hu: *Sambal bij?*

Harrie: *Eet die rommel zelf maar op, de groeten.*
Loopt woedend weg.

PAUZE

Scène 12

Oma Naatje is de nieuwe bewoonster van de kamer die voorheen van de heer Kramer was. In de recreatiezaal wordt ze ontvangen door de directrice, Eddy en de bejaardenverzorgsters. Allen met contracten in de hand.

Gina Fortuna: Van harte welkom in Huize Avondrust, Oma Naatje. We hopen dat u het hier heel erg naar de zin zult hebben. Eddy zal straks alles aansluiten en u helpen met uw spullen.
Als u dit even tekent?
Oma Naatje wordt agressief geholpen met ondertekenen.
U mag niet roken op de kamer.

Anita: Geen alcohol.

Gina Fortuna: 's Avonds geen bezoek.

Nina: 's Avonds geen lawaai.

Oma Naatje: Mag ik wel naaien, dat is mijn hobby?

Nina: Alleen overdag, anders hebben de burens er last van.
Vragen?

Gina Fortuna: Geen vragen, als u even tekent?
Oma Naatje tekent het contract.

De klusjesman laat oma Naatje voor alles betalen als ze iets gedaan wil hebben in haar nieuwe kamer. Hij haalt de witte lakens van de meubels.

Eddy: Gas, water en licht?

Oma Naatje: Heel graag.

Eddy: Als u dan even hier wilt tekenen?
Hier voor gas
wijst aan op formulier
Hier voor water
Hier voor licht
Als Oma Naatje getekend heeft gaat hij aan de slag
Als hij klaar is wil hij geld zien
Dat is dan 100 euro.

Oma Naatje: Nou ja zeg, dat kan niet, dat hoort toch gewoon bij de kamer?

Eddy: 100 euro, oma, anders sluit ik het weer af. En nou snel een beetje, oud wijf, ik heb het druk.

Oma Naatje: Goed, ik zal het pakken, wilt u een kopje thee?

Eddy: Ja lekker.

Oma Naatje: *haalt thee maar doet een slaapmiddel in de thee van Eddy*
Pas op, het is warm.

Eddy: *Neemt een paar slokken en valt dan in een diepe slaap*

Oma Naatje: *Pakt snel haar naaimachine en begint een kussenvertrek te naaien.*
Eddy wordt er in verborgen op de bank gedrapeerd zodat hij bijna onzichtbaar is. Oma Naatje praat honderduit tegen de bewusteloze klusjesman.
Dat was niet netjes jongeman, zo ga je niet met ouderen om. Geld stelen, onaardig zijn. Dat moet je niet doen met Oma Naatje. Daar houd Oma Naatje namelijk niet van. Begrijp je dat?
Beweegt zijn hoofd
Ja dat begrijp jij.

Scène 13

Jhr. Roi Soleil: *gilt*
Au secours, mon argent, mijn geld is weg, police, police!

Ida Blauw: Wat vervelend, maar meneer, heeft u al gelachen vandaag?

Jhr. Roi Soleil: *gilt*
Gelachen??? Mijn geld is weg, police!

De Ruiter: Wij zijn de politie. Maar heeft u al gelachen?

Jhr. Roi Soleil: Ik wil helemaal niet lachen, mijn geld is gestolen.

Ida Blauw: Doe maar lekker met ons mee. Dat is een heel goeie therapie, ontspannen, losmaken, laat maar gaan.
Ze begint keihard te lachen en de Ruiter doet ook mee, samen proberen ze Jhr. Roi Soleil ook aan het lachen te krijgen wat pas na lang lachen lukt. Ondertussen zijn ook de directrice en de bejaardenverzorgsters mee gaan doen.
Stop. De Ruiter, de sporen!
De Ruiter gaat rond speuren. Als hij uiteindelijk in tuinaarde de sok vindt moet iedereen nog harder lachen. De lachende gebroeders Bruins worden door de lachende politiemensen afgevoerd voor ondervraging.
Kom maar gezellig mee naar het politiebureau!

Scène 14

Oma Naatje: *Gaat naar de kas van de gebroeders Bruins en plukt daar allerlei kruiden zoals Valeriaan en passiebloem voor haar plannen. Dan ziet ze de klompen staan en ruikt er eens aan. Ze beseft meteen hoe de vork in de steel zit en gaat met het bewijs langs haar burens.*

Jhr. Roi Soleil: Die postzegels? Dat heeft ze ook gedaan!
De burens willen allemaal wraak en Oma Naatje laat ze de bewusteloze Eddy zien. Besloten wordt om een hinderlaag te leggen voor mogelijke dieven. De verwachting is dat de Ming vaas van de familie Hu het volgende object is waar de directrice op af zal komen.

Mevr. Zilverberg: Volgens mij heeft ze ook de postzegels gepikt. We moeten de directrice op heterdaad betrappen.

Jhr. Roi Soleil: Hoe?

Oma Naatje: Bij Hu!

Jhr. Roi Soleil: Ja bij Hu, maar is bedoel hoe?

Oma Naatje: Verstoppem en wachten.

Scène 15

De bejaardenverzorgsters maken zich zorgen over Eddy die niet komt opdagen in het fietsenhok.

Anita: Waar blijft Eddy nou, ik snap er niks van. Hij heeft vast nachtmerries gekregen van die spookkop van jou.
Nina: Boerin.
Anita: Spook.
Nina: Ga naar boer zoekt vrouw, misschien wil iemand je daar
Anita: Zoek jij maar iemand anders, Eddy is van mij.
Nina: Hij houdt van mij.
Anita: Ik krab je de ogen uit, heks.
Nina: Strontboerin.
Mevr. Silberberg: Meisjes, meisjes, jullie moeten niet vechten om Eddy, die heeft een nieuwe vriendin.
Anita: Wat??????
Mevr. Silberberg: Een prachtige meid, lang, slank, zwart golvend haar, ze leek wel een beetje op Yolante, die van de televisie.
Nina: Yolante?
Mevr. Silberberg: Ze stonden te zoenen in het fietsenhok, ze vraten elkaar bijna op.

Anita en Nina storten in en Mevr. Silberberg blijft met een gemeen lachje op haar gezicht achter.

Scène 16

De Ruiter: Gevangenis. *(luid gelach van de 3 heren)*
Bruins (J): Water en brood. *(luid gelach van de 3 heren)*
Bruins (O): Levenslang. *(luid gelach van de 3 heren)*
De Ruiter: Tuinslang. *(luid gelach van de 3 heren)*
Bruins (J): Brandslang. *(luid gelach van de 3 heren)*
Bruins (O): Gifslang. *(luid gelach van de 3 heren)*

De Ruiter brengt de nog steeds luid lachende Gebr. Bruins terug. Als De Ruiter weg is laten de andere bewoners hun Eddy zien en laten ze aan de klomp ruiken.

Bruins (J): Zitzak. *(luid gelach van de bejaarden)*
Bruins (O): zak tabak. *(luid gelach van de bejaarden)*
Oma Naatje: Slaapzak. *(luid gelach van de bejaarden)*
Mevr. Silberberg: (schopt tegen Eddy) Trappelzak. *(luid gelach van de bejaarden)*
Mevr. Hu: Stinkzak.

Nu zijn het de bewoners die niet meer bijkomen van het lachen tot dat de boze directrice vraagt of het allemaal wat zachter kan. Ze stuurt iedereen naar bed.

Gina Fortuna: Iedereen naar bed, het is hier geen café.

Maar de bejaarden gaan niet naar bed maar verstoppen zich in de kamer van de familie Hu. Mevrouw Hu en mevrouw Silberberg verstoppen zich op het balkon.

Scène 17

De directrice sluipt over de gang met de bedoeling om een kostbare vaas van de familie Hu te stelen.

Gina Fortuna: *tegen de vaas*
Zo jij bent dus een MING, dat is voor mij heel veel...ping ping.

Oma Naatje: *Afblijven van dat ding.*
Van schrik gooit de directrice de vaas de lucht in maar de heren Bruins vangen hem net op tijd

Jhr. Roi Soleil: *Incroyable*

Gina Fortuna: *huilend*
Het spijt me maar mijn neefje Salvatore is werkeloos geworden en oom Guido zijn huis is ingestort en al zijn land weggespoeld bij de laatste storm en toen is de brug ingestort waardoor mijn zus Angelina niet meer naar het dorp kon, en toen was er geen eten meer en de knoflook wilde niet meer groeien en er was geen hout meer voor de pizza oven en waar moesten we de kaas mee raspen???

Oma Naatje: *Nou doe maar rustig.*

Mevr. Hu: *Kopje thee?*

Gina Fortuna: *Heel graag.*

Oma Naatje bedenkt weer snel een plan en de vergiftigde directrice wordt weggewerkt als schemerlamp in de kamer van Roi Soleil. Oma Naatje naait de "poot" van de schemerlamp.

Mevr. Zilverberg: *De oom en de zus en het neefje, ammehoela. Hier de verwarming op nul en ons gewoon bestellen.*

Jhr. Roi Soleil: *Een grof schandaal.*
Doet lamp aan.

Iedereen blijft op.

Dag 4

Scène 18

De taxichauffeur komt voor Jhr. Roi Soleil, maar die verstoppt zich snel.

Harrie: *Steekt sigaret op*
Oh shit, ik mag hier niet roken
Peuk onder vloerkleed.
Meneer van Zon, taxi

Jhr. Roi Soleil: *bij het horen van de Nederlandse naam krimpt hij ineen en verstoppt zich bij de buurvrouw achter de bank. Met pijnlijke stem*
Ik ben malade, ziek.

Harrie: Dat komt dan mooi uit, u moet naar het ziekenhuis.

Jhr. Roi Soleil: Ik ben ongesteld.

Harrie: Van Zon, nu heel snel of ik ga naar de directie.
kijkt achter de bank en ontdekt bijna Eddy

Jhr. Roi Soleil: *komt verontwaardigd tevoorschijn*
Niet van Zon maar Roi Soleil.
Goed ik ga mee, maar eerst een kopje thee. U ook?

Harrie: Vooruit dan maar, maar wel snel graag.
en Harrie gaat al snel onder zeil

Jhr. Roi Soleil: Wat gaan we met hem doen?

Oma Naatje bedenkt weer snel een plan en Harrie wordt in de rolstoel gezet waar mevrouw Zilverberg mee komt aanzetten en wordt dan weggewerkt onder een oude televisie door de gebr. Bruins, Oma Naatje naait een doek als een kastje. Ze proberen een "TV uitzending" waarin Harrie fungeert als buikspreekpop.

Oma Naatje: En Erwin Krol, hoe wordt het weer morgen?

Jhr. Roi Soleil: Schitterend zon, geen wolkje aan de lucht, 30 graden, een heerlijke dag voor het strand.

Mevrouw Zilverberg verdwijnt uit beeld. De rest blijft op.

Scène 19

De bejaardenverzorgsters merken dat de directrice afwezig is en hebben onbedaarlijk liefdesverdriet en besluiten dat er dan ook geen reden is de lunch rond te brengen.

Anita: Heeft iedereen een baaldag, ofzo?
Nina: Ik heb ook een baaldag.
Anita: Ja, ik ook. Iedereen bekijkt het hier maar. Zin in een soepje?
Hier, haaienvinnensoep, echt iets voor jou.
Nina: Hier, snert, echt iets voor jou.
Anita: Die bejaarden kunnen wel een dagje op dieet. Toetje?
Anita: Ik mis hem.
Nina: Ik mis hem erger.

Ze eten lekker alles zelf op om hun verdriet te vergeten en om de bejaarden de ogen uit te steken.

Anita: En jullie maar lachen hè? Vinden jullie grappig hè, dat mijn vriendje er vandoor is?
Ze ontploft.

Dan biedt Oma Naatje ze een kopje thee aan. Als ze onder zeil zijn wordt Anita in de Chinese tafel verwerkt en Nina als berenvel.

Bruins (J): Wat gaan we met ze doen?
Bruins (O): Verkopen, die handel!

Scène 20

Veiling van de items. Zogenaamd voor een goed doel. Red de zeehond.

De heren Bruins zijn veilingmeesters.

Bezoekers keuren de te koop staande voorwerpen en proberen die uit. Natuurlijk met steeds de spanning of ze iets door hebben.

Bruins (J): Red de zeehond en koop de tweedehands spullen.

Bruins (O): Door de bewoners ter beschikking gesteld.

Bruins (J): We beginnen met de prachtige breedbeeldtelevisie.

Koper (S) Doet ie het wel?

Bruins (O): Ja hoor.

er volgt een demonstratie waarbij Jhr. Roi Soleil de nieuwslezer na doet en het hoofd van Harrie beweegt.

Jhr. Roi Soleil: Shownieuws: Alle concerten van Jan Smit zijn afgelast omdat hij zich heeft verslikt in een paling.

Alle zangeressen van K3 zijn zwanger maar ze weten niet van wie.

Het weer? Morgen is het er weer!

Koper 1: Ik bied 10 euro

Koper 2: 20 euro

Koper 3: 30 euro

Bruins (J): Er is 30 geboden, wie biedt er meer? Eenmaal, andermaal.....

Ida Blauw: De politie biedt 1000 euro, wij vinden dit zo positief, zo goed, jullie doen dat heel goed, klasse.

Bruins (O): Verkocht!

Ida Blauw geeft de Ruiter steeds een seintje om de oude Bruins te betalen.

Bruins (J): Dan de prachtige schemerlamp.

Koper 1: Ik bied 10 euro

Koper 2: 20 euro

Koper 3: 30 euro

Bruins (J): Er is 30 geboden, wie biedt er meer? Eenmaal, andermaal.....

Ida Blauw: De politie biedt 1000 euro, wij vinden dit zo positief, zo goed, jullie doen dat heel goed, klasse.

Bruins (O): Verkocht!

Bruins (J): Dan de prachtige bank.

Koper 1: Ik bied 10 euro

Koper 2: 20 euro

Koper 3: 30 euro

Bruins (J): Er is 30 geboden, wie biedt er meer? Eenmaal, andermaal.....

Ida Blauw: De politie biedt 5000 euro, wij kopen alles, de TV, de schemerlamp, de bank, het berenvel en de Chinese tafel. wij vinden dit zo positief, zo goed, jullie doen dat heel goed, klasse.

Bruins (O): Verkocht! Onze taxichauffeur brengt morgen alle spullen naar het politiebureau. Is dat goed? Wel nu graag afrekenen.

Scène 21

De inkomsten worden geteld.

Bruins (O): 5000 euro, dat is niet misselijk, we kunnen op vakantie.
Mevr. Silberberg: *Staat op uit de rolstoel*
Ik wil naar Egypte, daar hebben ze geweldige disco's, lekker swingen.
Doet het voor
Oma Naatje: Mijnheer Kramer, hier zijn uw postzegels terug.
Mijnheer Kramer: Doe ook maar bij de pot, als ik mee mag als chauffeur.
Oma Naatje: Buurman, uw sok met geld.
Jhr. Roi Soleil: Voor het goede doel, Egypte.

Als de koffers gepakt zijn met allerlei typische eigenaardigheden vertrekken de bejaarden dansend naar het vliegveld.

EINDE